

טעה הקורא בקריאת התורה

ברמב"ם פ"ב מתפילה ה"ו, קרא וטעה אפילו בדקדוק אות אחת מחזירין אותו עד שיקראנה בדקדוק. והבין הגר"ח בכונת הרמב"ם, שאפילו על טעות בניגון הטעמים נמי מחזירין, ואף בקריאת הנביא. ומעשה ברבנו בילדותו, שקראוהו להפטורה, ומשני צדדי השלחן עמדו בסמוך לו זקנו הגר"ח ז"ל, והדיין הג"ר שמחה זעליג ז"ל, ואמר לו הגר"ח שיזהר שלא יטעה בניגון הטעמים בנביא, כי יחזירו אותו, וכדברי הרמב"ם הנ"ל. וכנראה דס"ל להרמב"ם דדוקא בקריאת המגילה הוא שהקילו בירושלמי שלא להחזיר בטעות שאינה משנה את הענין, משום דנקראת אגרת, אבל לא בקריאת התורה וההפטורה.

הקפות בשמחת תורה

בשמחת תורה היו מכבדים את הגר"ח ז"ל, בתור רב העיר, בהקפה ראשונה, ומנהגו הי' שלאחר גמר ההקפה שלו לא היה מוסר מעצמו את הספר לאחר — להקיף בו, אא"כ יבקש מישוהו אחר את הספר ממנו, והוא עפ"י הגמ' ברכות (נה.) דג' דברים מקצרים ימיו ושנותיו של אדם, והאחד מהם — מי שנותנין לו ס"ת לקרות ואינו קורא. והי' סבור הגר"ח דהוה"נ להקיף בו, או לאחוז בו, ובעלי הבתים התכיישו מלבקש ממנו שימסור להם את הספר, בחשבם שהגר"ח הי' רוצה בדוקא לאחוז בו עוד, וכמה פעמים אירע הדבר שהקיף כל ז' ההקפות באחוז אותו הס"ת.

אוצר החכמה
13676

בעניני תשעה באב

אוצר החכמה
13676

א] איתא בחעניית (כט.) ותשיעי סמוך לחשכה הציתו בו את האור והיה דולק והולך כל היום כולו... והיינו דאמר ר' יוחנן, אלמלי הייתי באותו הדור, לא קבעתיו אלא בעשירי מפני שרובו של היכל בו נשרף. ורבנן, אתחלתא דפורענותא עדיפא. ובראשונים הביאו מהירושלמי, דריב"ל ורבי אבין היו מחענין בין בטי"ת ובין ביו"ד. אך לדינא לא קיי"ל הכי, אלא שמנהגנו לנהוג בכל דיני תשעת הימים עד חצות של יום יו"ד, ערמ"א לסי' תקנ"ח, ואף זה